

Dosarul nr. 1ra-2206/21
1-14176056-01-1ra-10122021

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

08 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Timofti Vladimir
Judecători – Plămădeală Ghenadie, Țurcan Anatolie,
Cobăneanu Ala, Miron Aliona

Judecând fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, *Săli Radu*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2021, în cauza penală în privința lui

Rusu Olesea xxxxx, născută la xxxxx,
originară și domiciliată din xxxxxx.

în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 165 alin. (2), lit. b), d); 220 alin. (1) Cod penal.

Termenii de examinare:

prima instanță: 07.11.2014 – 22.03.2019;
instanța de apel: 16.05.2019 – 27.09.2021;
instanța de recurs: 10.12.2021 – 08.11.2022.

Asupra motivelor invocate în recurs, în baza materialelor cauzei penale, Colegiul penal lărgit

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 22 martie 2019, s-a hotărât:

- S-a achitat *Rusu Olesea* în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2), lit. b), d) Cod penal (episodul - partea vătămată *Xxxxxxx*);

- S-a recalificat învinuirea formulată în privința inculpatei *Rusu Olesea* în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2), lit. b), d) Cod penal (episodul - partea vătămată *Xxxxxxx*);

- *Rusu Olesea* s-a recunoscut vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (1) Cod penal (episodul - partea vătămată *Xxxxxxx*);

- *Rusu Olesea* s-a recunoscut vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (1) Cod penal (episodul - partea vătămată *Xxxxxxx*);

- S-a încetat procesul intentat în privința inculpatei *Rusu Olesea* privind comiterea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (1) Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de tragere la răspundere penală (episodul - *Xxxxxxx*);

2. În sentință, prima instanță a constatat că, de către organul de urmărire penală, **Rusu Olesea**, a fost învinuită de faptul că în perioada octombrie-noiembrie 2008, aflându-se în mun. Chișinău, Republica Moldova, acționând

împreună și prin înțelegere prealabilă cu Cazac Andrei, Balan Valeriu și alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, urmărind scopul exploatării sexuale comerciale a persoanei prin înșelăciune, manifestată prin promisiunea de angajare la un lucru bine plătit în calitate de chelneriță într-un cazino din regiunea Ciprului de Nord (Turcesc), precum și prin abuz de poziție de vulnerabilitate a victimei manifestată prin situația precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale, au recrutat-o pe *Xxxxxxx Tudor*, cu consimțământul acesteia.

Astfel, în prima jumătate a lunii noiembrie 2008, *Rusu Olesea*, aflându-se în mun. Chișinău, acționând împreună și prin înțelegere prealabilă cu Cazac Andrei, Balan Valeriu și alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, urmărind scopul exploatării sexuale comerciale, preluând acțiunile infracționale începute de către Balan Valeriu, a organizat perfectarea pașaportului național de plecare în străinătate pe numele *Xxxxxxx*, prin achitarea costului necesar în acest sens.

La 10 noiembrie 2008, Balan Valeriu, acționând împreună și prin înțelegere prealabilă cu alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, pentru atingerea scopului său infracțional, folosindu-se de situația precară din punct de vedere a supraviețuirii sociale a Tatiane *Xxxxxxx*, a organizat deplasarea acesteia în regiunea Ciprului de Nord (Turcesc), prin procurarea de bilete pentru călătoria avia la ruta Chișinău-Istanbul-Cipru.

În Ciprul de Nord, au fost întâlniți de către o persoană nestabilă de organul de urmărire penală de origine turcă pe nume „Ahmet”, care a adăpostit-o pe *Xxxxxxx* în cazinoul „Golgen- Gherl” din Ciprul de Nord.

În continuare, persoana nestabilă de organul de urmărire penală de origine turcă pe nume „Ahmet”, i-a confiscat *Tatiane *Xxxxxxx** documentele și, contrar voinței sale, în scopul întoarcerii unei datorii a cărei mărime nu este stabilită în mod rezonabil, a impus-o pe ultima să acorde servicii sexuale diferitor bărbați, fiind exploatată sexual timp de aproximativ 2 luni, supunând-o în așa mod exploatării sexuale comerciale.

Rusu Olesea, pe parcursul lunii iunie 2012, aflându-se pe teritoriul Ciprului de Nord (Turcesc), urmând scopul exploatării sexuale comerciale a persoanei, acționând împreună și de comun-acord cu o persoană nestabilă de organul de urmărire penală de origine turcă pe nume „Erkan”, și alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, prin abuz de poziție de vulnerabilitate a victimei manifestată prin situația precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale, prin intermediul rețelei de socializare au recrutat-o pe *Xxxxxxx*, cu consimțământul acesteia.

În continuare, la 12 iunie 2012, aflându-se pe teritoriul Ciprului de Nord (Turcesc), acționând împreună și prin înțelegere prealabilă cu alte persoane necunoscute, în scopul transportării victimei *Xxxxxxx* în Ciprul de Nord, a achitat cheltuielile necesare pentru perfectarea vizei de intrare și ședere pe teritoriul Turciei și pentru procurarea biletului avia la ruta Chișinău-Istanbul-Ercan.

Ajungând în Ciprul de Nord, *Xxxxxxx* a fost întâlnită de o persoană necunoscută de origine turcă pe nume „Erkan”, care acționând de comun-acord cu *Rusu Olesea*, întru realizarea scopului lor infracțional, i-au sechestrat pașaportul victimei *Xxxxxxx* și a adăpostit-o în clubul de noapte „Saritaslar” din această regiune.

În așa mod, victima *Xxxxxxx*, aflându-se în Ciprul de Nord, în condițiile menționate, care determinau situația sa precară legată de șederea pe teritoriul unui stat străin, fără acte surse de existență și fără a cunoaște limba de comunicare, a fost exploatată sexual de diferiți bărbați, timp de 6 luni, după care

a revenit în Republica Moldova.

Astfel, conform rechizitoriului, acțiunile lui *Rusu Olesea* au fost încadrate juridic de către organul de urmărire penală în baza art. 165 alin. (2), lit. b), d) Cod penal, după semnele calificative – *traficul de ființe umane, adică, recrutarea, transportarea, adăpostirea unei persoane, fără consimțământul acesteia, în scop de exploatare sexuală comercială, săvârșită prin înșelăciune, abuz de poziție de vulnerabilitate, amenințare cu aplicarea violenței fizice sau psihice nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, prin confiscarea documentelor, în scopul întoarcerii unei datorii a cărei mărime nu este stabilită în mod rezonabil, acțiuni săvârșite asupra a două sau mai multor persoane, de două sau mai multe persoane”.*

Tot ea, la începutul lunii iulie 2012, aflându-se pe teritoriul Ciprului Nord (Turcesc), acționând de comun-acord și împreună cu xxxxxx, xxxxxx (în privința cărora a fost deja pronunțată o sentință definitivă de condamnare), precum și cu alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, urmărind scopul îndemnării și înlesnirii practicării prostituției de către alte persoane, în cadrul convorbirilor purtate, a îndemnat-o pe Xxxxxxx de a se deplasa în regiunea Ciprului de Nord (Turcesc), pentru practicarea prostituției.

În aceste circumstanțe, la începutul lunii septembrie 2012, *Rusu Olesea*, acționând de comun-acord și împreună cu Xxxxxxx, xxxxxx, precum și cu alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, urmărind scopul înlesnirii practicării prostituției de către Xxxxxxx în regiunea Ciprului de Nord (Turcesc), obținând consimțământul acesteia de plecare în țara de destinație, a organizat transportarea ultimei prin procurarea biletului avia cu ruta Chișinău-Istanbul-(Ciprul de Nord), însă persoana nu a ajuns în țara de destinație, fiind stopată în timpul trecerii frontierei de stat a Republicii Moldova de către organele competente.

Astfel, conform rechizitoriului, acțiunile lui *Rusu Olesea* au fost încadrate juridic de către organul de urmărire penală în baza art. 220 alin. (1) Cod penal, după indicii calificativi - *proxenetism, adică – îndemnul la practicarea prostituției și înlesnirea practicării prostituției de către o altă persoană.*

Prima instanță, a dispus achitarea inculpatei *Rusu Olesea* în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2), lit. b), d) Cod penal (episodul - partea vătămată Xxxxxxx).

Față de acțiunile infracționale, îndreptate în privința lui Xxxxxxx, prima instanță, a recalificat fapta inculpatei *Rusu Olesea* de la art. 165 alin. (2), lit. b), d) Cod penal și a încadrat-o juridic după indicii calificativi ale infracțiunii prevăzute la art. 220 alin. (1) Cod penal - *proxenetismul, adică – ”îndemnul sau determinarea la prostituție ori înlesnirea practicării prostituției, ori tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției de către o altă persoană”.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel *procurorul*, prin care a solicitat:

- casarea totală a sentinței privind achitarea inculpatei *Rusu Olesea* în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2), lit. b), d) Cod penal pe capătul de învinuire privind traficarea lui Xxxxxxx, recalificarea învinuirii formulate de la art. 165 alin. (2), lit. b), d) Cod penal pe capătul de învinuire privind traficarea lui Xxxxxxx la art. 220 alin. (1) Cod penal;

- pronunțarea în privința inculpatei *Rusu Olesea* a unei hotărâri de condamnare potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care, aceasta să fie recunoscută vinovată și condamnată în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2), lit. b), d) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 7 (șapte) ani, cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip închis pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite

funcții și de a exercita o anumită activitate în domeniul turismului, angajării persoanelor în câmpul muncii peste hotarele țării și alte activități conexe - pe un termen de 5 (cinci) ani și recunoașterea vinovată și condamnarea inculpatei Rusu Olesea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (1) Cod penal, iar în baza art. 53 lit. g) Cod penal, art. art. 275, pct. 4; 332, 391 Cod de procedură penală, de încetat procesul penal cu eliberarea de răspundere penală, în legătură cu intervenirea termenului de prescripție.

3.1 În motivarea apelului, procurorul a menționat că, concluzia primei instanțe privind achitarea inculpatei Rusu Olesea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2), lit. b), d) Cod penal, este neîntemeiată și eronată.

Prima instanță, în cadrul cercetării judecătorești, neîntemeiat a respins demersul procurorului privind citirea declarațiilor părții vătămate xxxxxx, depuse în cadrul urmăririi penale, invocând că între martor, bănuț, învinuit nu a fost efectuată confruntarea.

A menționat procurorul că, refuzul neîntemeiat a primei instanțe de administrare a acestui mijloc de probă, contravine prevederilor art. 24 alin. (3), (4) Cod de procedură penală.

Astfel a considerat că, declarațiile părții vătămate Xxxxxxx, depuse la etapa urmăririi penale sunt pertinente, concludente și utile, care coroborate cu celelalte probe, confirmă vinovăția lui Rusu Olesea.

La fel, a menționat că prima instanță a enumerat fără a da apreciere și motiva admisibilitatea următoarelor probe: proces-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 09.06.2009; proces-verbal de ridicare din 04.04.2009; proces-verbal de examinare din 10.04.2009; informația privind traversarea frontierei de stat de către partea vătămată Xxxxxxx; lista pasagerilor la ruta Chișinău – Istanbul din 10.11.2008; informația privind traversarea frontierei de stat de către inculpata Rusu Olesea; sentința din 21.09.2010.

A mai menționat că, prima instanță nu a indicat motivul achitării inculpatei Rusu Olesea, pe capătul de învinuire ce se referă la traficul lui Xxxxxxx.

Cu referire la declarațiile inculpatei Rusu Olesea, a conchis că acestea nu t contradictorii, urmând a fi apreciate critic, deoarece au fost integral dezmințite prin probele acuzării, legal administrate și cercetate în ședința de judecată.

A constatat că, elementele infracțiunii de trafic de persoane în scopul exploatarei sexuale încriminat inculpatei Rusu Olesea s-a distins de proxenetism prin realizarea de acțiuni, mijloace și scop și anume: recrutare, transportare, abuzul de poziție de vulnerabilitate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2021, s-a admis din alte motive, inclusiv din oficiu, apelul procurorului, casată parțial sentința doar în partea învinuirii de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2), lit. b), d) Cod penal (episodul - partea vătămată Xxxxxxx) și a pronunțat în această parte o nouă hotărâre potrivit modului pentru prima instanță, după cum urmează:

S-a achitat *Rusu Olesea* de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin.(2), lit. b), d) Cod penal (episodul - partea vătămată Xxxxxxx) pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

În rest dispozițiile sentinței au fost menținute.

4.1 În motivarea deciziei, instanța de apel a constatat că, prima instanță la adoptarea soluției privind achitarea inculpatei Rusu Olesea pe capătul de învinuire în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2), lit. b), d) Cod penal (*episodul - partea vătămată Xxxxxxx*), nu a determinat și indicat în dispozitivul sentinței care este motivul achitării acesteia.

Prin probele prezentate de procuror și cercetate de instanța de apel, nu a fost

dovedit faptul că acțiunile inculpatei *Rusu Olesea* incriminate de către organul de urmărire penală în baza art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal (*episodul - partea vătămată Xxxxxxx*) întrunesc elementele infracțiunii.

Astfel, împrejurările ce determină necesitatea achitării lui *Rusu Olesea* au fost constatate prin totalitatea de probe prezentate de partea acuzării și partea apărării în cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, iar prima instanță corect a ajuns și în mod justificat a concluzionat necesitatea achitării acesteia.

În ședința instanței de apel, instanța făcând trimitere la prevederile art. 415 alin.(2¹) Cod procedură penală, a notat că, acuzatorul de stat, nu a asigurat prezența părților vătămate *Xxxxxxx* și *Xxxxxxx*, însă a solicitat verificarea și aprecierea declarațiilor părții vătămate *Xxxxxxx* date în cadrul urmăririi penale precum și aprecierea probelor cercetate în primă instanță.

Instanța de apel, a reiterat că, prima instanță justificat a concluzionat că, deși partea acuzării a invocat întrunirea în acțiunile *Olesei Rusu* față de partea vătămată *Xxxxxxx* a semnelor infracțiunii de trafic de ființe umane, manifestate prin recrutare și transportare în scopul exploatarei sexuale comerciale prin înșelăciune a ultimei, instanța de judecată a constatat imposibilitatea punerii la baza sentinței a respectivelor circumstanțe. Or, în cadrul ședinței de judecată partea vătămată *Xxxxxxx* nu a fost audiată, întrucât fiind anunțată în căutare și fiind dispusă aducerea silită a acesteia, locul aflării nu a putut fi identificat.

În acest context, instanța de apel a reținut că, în conformitate cu prevederile art. 384 alin. (1) din Cod de procedură penală, principiul nemijlocirii reprezintă o regulă fundamentală în desfășurarea procesului penal, astfel încât la baza sentinței judecătorești, indiferent de soluția adoptată, să fie pusă cercetarea judecătorească realizată în cadrul ședințelor de judecată, în contradictoriu și în baza probelor administrate la materialele cauzei.

La fel, în conformitate cu art. 389 alin. (2), (3) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor. Declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale pot fi puse la baza sentinței de condamnare numai în ansamblu cu alte probe suficiente de învinuire și cu condiția că, la urmărirea penală, a avut loc confruntarea cu bănuitul, învinuitul sau că martorul a fost audiat în condițiile art. art.109 și 110, în cazul în care inculpatul nu a participat la confruntare cu acest martor în cadrul ședinței de judecată.

Instanța de apel a conchis că, reieșind din sensul normelor procesuale obligatorii, prima instanță în mod justificat nu a pus la baza sentinței declarațiile date de partea vătămată *Xxxxxxx* la faza urmăririi penale, așa cum persoana nu s-a prezentat în ședința de judecată și nu a fost posibilă audierea acesteia. Mai mult ca atât, nu a fost asigurată prezența acesteia nici în ședința instanței de apel. De asemenea, la faza urmăririi penale nu a avut loc nici confruntarea părții vătămate *xxxxxxx* cu bănuita *Rusu Olesea*, iar ultima a fost în mod cert în imposibilitate să adreseze întrebări părții vătămate.

Prin urmare, toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Reieșind din considerentele expuse supra, instanța de apel a respins ca fiind nefondate afirmațiile acuzatorului de stat precum că, declarațiile părții vătămate *Xxxxxxx* depuse la etapa urmăririi penale, sunt pertinente, concludente și utile,

care vin în coroborare cu celelalte probe cercetate în instanța de judecată, confirmă vinovăția inculpatei Rusu Olesea.

De asemenea, a conchis că, nu a putut fi reținut nici argumentul acuzatorului de stat precum că, ar exista o sentință de condamnare în baza art. 165 Cod penal în privința complicilor Balan Valeriu care de comun acord cu Rusu Olesea au recrutat-o pe Xxxxxxx să plece peste hotare pentru practicarea prostituției și au perfectat pașaportul, or la materialele cauzei nu se regăsește o astfel de sentință.

Astfel, instanța de apel a concluzionat în privința soluției de achitare a inculpatei Rusu Olesea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, (episodul - parte vătămată Xxxxxxx), pe motiv că fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii.

Referitor la recrutarea victimei Xxxxxxx de către inculpata Rusu Olesea, instanța de apel a reținut că prima instanță, corect a evidențiat că, potrivit declarațiilor date de către Xxxxxxx la faza urmăririi penale, precum și potrivit învinuirii formulate prin rechizitoriu, ultima a acceptat să se deplaseze peste hotare având promisiunea unui loc de muncă bine-plătit, având în vedere faptul că, avea la întreținere un copil, nu era angajată, iar de alte surse de venit nu dispunea.

Astfel, instanța de apel a menționat că, la acea etapă, pretinsa stare de vulnerabilitate a victimei urma a fi demonstrată prin careva probe concludente, din care să rezulte faptul că aceasta avea o situație financiară precară, nu reușea să-și asigure strictul necesar pentru trai, iar acest fapt a constituit un factor determinant în luarea hotărârii de a pleca peste hotare, în Ciprul de Nord. Însă, după cum rezultă din materialele cauzei, careva înscrisuri care să demonstreze cu certitudine starea de vulnerabilitate invocată, lipsesc, iar declarațiile făcute în acest sens, poartă un caracter declarativ.

La fel, instanța de apel a reținut că, nu au fost prezentate careva probe care să ateste faptul recrutării victimei de către Rusu Olesea, deși s-a invocat faptul realizării acțiunii de recrutare prin intermediul rețelei de socializare, și anume prin discuțiile purtate în formă scrisă de către părți.

Cu referire la faptul privind sechestrarea pașaportului victimei și adăpostirea acesteia în clubul de noapte „Saritaslar” din regiunea Ciprului Turcesc, de către o persoană necunoscută pe nume „Erkan”, care a acționat de comun acord cu Rusu Olesea, prima instanță în mod justificat a concluzionat fără dubiu că, respectiva învinuire nu este susținută de declarațiile date de către partea vătămată Xxxxxxx. Or, la faza urmăririi penale și ulterior în cadrul ședinței de judecată Xxxxxxx a declarat că: *„Când a ajuns în Cipru nu a fost întâlnită de Samira, dar de un cetățean al Turciei. A mers cu acesta la un magazin, unde a venit și Samira. Acolo Samira i-a procurat haine și produse pentru igiena personală. După aceasta au mers toți trei la clubul de noapte „Saritaşlar”, acolo au intrat în biroul patronului care vorbea în limba turcă, iar Samira îi traducea. Documentele i-au fost luate de bărbatul care a întâlnit-o la aeroport”.*

Cu referire aspectul că inculpatei Rusu Olesea i s-a incriminat săvârșirea infracțiunii de trafic de ființe umane prin faptul că, a organizat și a asigurat transportarea Vioricăi Xxxxxxx (xxxxx) în Ciprul de Nord (Turcesc), manifestată prin achitarea cheltuielilor necesare pentru perfectarea vizei de intrare și ședere pe teritoriul Turciei și pentru procurarea biletului avia la ruta Chișinău-Instanbul-Ercan, instanța de apel a menționat că, transportarea persoanei implică acțiuni îndreptate spre deplasarea acesteia dintr-un loc în altul, acțiuni care se pretind a fi realizate prin două modalități: *achitarea cheltuielilor necesare pentru perfectarea vizei de intrare și ședere pe teritoriul Turciei și procurarea*

biletului avia la cursa sus-numită. În acest sens, faptul săvârșirii respectivelor acțiuni urma a fi, la fel, probat prin careva mijloace materiale, precum: dovezi privind transmiterea banilor necesari achitării cheltuielilor pentru perfectarea documentelor și procurarea biletului de transport (ordin de încasare, informația privind transferurile bănești, alt înscris care să demonstreze transmitere a banilor), dovezi privind stabilirea unei zile în care să se realizeze deplasarea, alegerea mijlocului de transport, însoțire, transmiterea biletului de transport procurat, etc.

În contextul expus supra, instanța de apel a menționat că, nici unul dintre mijloacele de probă enumerate sau alte probe relevante și concludente, nu au fost prezentate pe parcursul examinării cauzei în instanță. Mai mult, la momentul deplasării Xxxxxxx (xxxxx) din Republica Moldova în Ciprul de Nord (Turcesc) prin intermediul cursei avia Chișinău-Instanbul - Ercan, *Rusu Olesea* cu certitudine se afla în Ciprul de Nord. Astfel, ultima era în imposibilitate să o însoțească pe victimă la Aeroport, precum și în imposibilitate să procure direct biletul de transport prin achitarea contravalorii acestuia, în așa mod încât să lipsească careva dovezi privind realizarea unor asemenea acțiuni la distanță.

Instanța de apel a conchis că, prima instanță justificat a concluzionat că, săvârșirea infracțiunii de trafic de ființe umane prevăzută de art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, de către *Rusu Olesea* față de Xxxxxxx nu-și regăsește temeinicie prin materialele anexate la cauza penală. Or, în conformitate cu art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Potrivit declarațiilor părții vătămate Xxxxxxx, *"Când a ajuns în Cipru nu a fost întâlnită de Samira, dar de un cetățean al Turciei. A mers cu acesta la un magazin, unde a venit și Samira. Acolo Samira i-a procurat haine și produse pentru igiena personală. După aceasta au mers toți trei la clubul de noapte „Saritaşlar”, acolo au intrat în biroul patronului care vorbea în limba turcă, iar Samira îi traducea. Samira i-a comunicat că, în respectivul club de noapte va lucra în calitate de dansatoare și va practica prostituția. Ea categoric a refuzat, însă Samira a început să o convingă că, totul va fi bine, de la început îi va fi mai greu, după care se va deprinde și va pleca cu bani mulți la copilul său”.*

Din cuprinsul respectivelor declarații, instanța de apel a constatat că, se denotă existența faptului privind îndemnul la practicarea prostituției, prin faptul convingerii victimei de către persoana pe nume „Samira” (care ulterior s-a stabilit ca fiind *Rusu Olesea*) de a lucra în calitate de dansatoare și de a acorda servicii sexuale contra-cost clienților clubului de noapte „Saritaşlar”.

Având în vedere învinuirea inculpatei atât în săvârșirea traficului de ființe umane, cât și a proxenetismului, instanța de apel a reținut că, conform circumstanțelor prezentei cauze, prin declarațiile părții vătămate, s-a dovedit prezența infracțiunii de proxenetism săvârșită de către *Rusu Olesea* față de Xxxxxxx.

În această ordine de idei, instanța de apel evidențiază că, alte probe care să demonstreze săvârșirea infracțiunii de proxenetism față de Xxxxxxx decât declarațiile acesteia nu au fost anexate, respectiva învinuire nu a fost recunoscută de inculpată, însă a fost recunoscută de către avocatul în numele acesteia prin cererea privind recalificarea învinuirii în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal în infracțiunea prevăzută de art. 220 alin. (1) din Cod penal, depusă la data de 02 februarie 2018.

Astfel, instanța de apel a conchis că, urmează a fi recalificată fapta *Olesei Rusu* săvârșită în privința părții vătămate Xxxxxxx ca fiind infracțiunea prevăzută

de art. 220 alin. (1) din Cod penal – ”proxenetismul, adică îndemnul sau determinarea la prostituție ori înlesnirea practicării prostituției, ori tragerea de foloase de pe urma practicării”.

Cu referire la învinuirea privind comiterea infracțiunii de proxenetism (episodul - partea vătămată Xxxxxxx), instanța de apel a concluzionat că Rusu Olesea se face culpabilă de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (1) Cod penal, potrivit indicilor calificativi - *proxenetismul, adică ”îndemnul la practicarea prostituției și înlesnirea practicării prostituției de către o altă persoană.*

Instanța de apel, deși, în urma aprecierii probelor acumulate în ședința de judecată, a ajuns la concluzia, că acțiunile inculpatei Rusu Olesea se încadrează în baza art. 220 alin. (1) Cod penal, pentru comiterea căreia legiuitorul a stabilit pedeapsa sub formă de amendă în mărime de la 200 la 800 unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 5 ani, procesul penal în privința inculpatei urmează a fi încetat, deoarece a expirat termenului de prescripție pentru tragerea la răspundere penală.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, *procurorul* invocând prevederile art. 427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală, a declarat recurs prin care solicită, casarea totală a deciziei cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

5.1 În motivarea recursului, a menționat că, instanța de apel nu a ținut cont și nu a apreciat totalitatea probelor care demonstrează vinovăția inculpatei Rusu Olesea de comiterea infracțiunilor incriminate de către organul de urmărire penală, nu a analizat cumulul de probe prin prisma art. 101 din Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor și respectiv a dedus eronat că inculpata urmează a fi achitată pe capătul de acuzare prevăzut de art. 165 alin. (2), lit. b), d) Cod penal (*episodul Xxxxxxx*) și că acțiunile acesteia urmează să fie recalificate de la art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, la art. 220 alin. (1) Cod penal (*episodul Xxxxxxx*).

Procurorul, analizând în cumul probele cercetate în cadrul cercetării judecătorești, în raport cu argumentele enunțate, consideră concluzia instanțelor privind achitarea inculpatei Rusu Olesea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin.(2) lit. b), d) Cod penal, ca fiind neîntemeiată și eronată.

În cadrul cercetării judecătorești, prima instanță neîntemeiat a respins demersul procurorului privind citirea declarațiilor părții vătămate Xxxxxxx, depuse la urmărirea penală, pe motiv că între martor, bănuit, învinuit nu a fost efectuată confruntarea, conform prevederilor art. 371 alin.(1), pct. 2) din Cod de procedură penală, or, declarațiile părții vătămate Xxxxxxx nu constituie unica probă a părții acuzării, iar procurorul a prezentat suficiente probe, care atestă imposibilitatea absolută de a organiza prezența părții vătămate xxxxx în instanța de judecată.

Menționează că, refuzul neîntemeiat al instanței în administrarea acestui mijloc de probă, contravine prevederilor art. 24 alin.(3) și (4) din Cod de procedură penală.

La caz, relatează că, conform art. 93 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, procesul-verbal de audiere a părții vătămate Xxxxxx constituie un mijloc de probă, care confirmă circumstanțele învinuirii înaintate inculpatei Rusu Olesea.

De asemenea, potrivit art. 101 Cod de procedură penală, instanța de apel, nu a dat o apreciere celorlalte probe cercetate în ședința de judecată, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

În acest sens, prima instanță a enumerat fără a da apreciere și motiva

admisibilitatea următoarelor probe: *procesul - verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 09.06.2009*, prin care partea vătămată *Xxxxxxx* a recunoscut-o pe Rusu Olesea, ca fiind persoana care a traficant-o în regiunea Ciprului de Nord (Turcesc); *procesul - verbal de ridicare din 04.04.2009*, prin care de la partea vătămată *Xxxxxxx* au fost ridicate două pașapoarte pe numele ei seria *zzzzz* și *xxxxxx*, biletul avia "Aero Svit" la ruta Odessa - Istanbul pentru 03.04.2009 pe numele acesteia, biletul avia "Aero Svit" la ruta Istanbul — Odessa pe numele acesteia, bilet de decolare al companiei "Havaş" pentru ruta Odessa - Istanbul pe numele acesteia, cartela de imigrare din 03.04.2009 pe numele părții vătămate *Xxxxxxx* și cartela SIM turcească "SIM Plus"; *procesul - verbal de examinare din 10.04.2009* prin care au fost examinate obiectele și documentele ridicate la 04.04.2009 de la partea vătămată *Xxxxxxx*, inclusiv pașapoartele acesteia, prin care s-a confirmat faptul trecerii frontierei de stat a Republicii Moldova de către aceasta în circumstanțele indicate în ordonanța de punere sub învinuire; *informația privind traversarea frontierei de stat de către partea vătămată Xxxxxxx*, prin care s-a confirmat ieșirea din Republica Moldova la 10.11.2008 și intrarea la 29.01.2009 prin PTF Aeroport; *lista pasagerilor la ruta Chișinău - Istanbul din 10.11.2008*, printre care figurează partea vătămată *Xxxxxxx* și Balan Valeriu, cu care a comis infracțiunea Rusu Olesea; *informația privind traversarea frontierei de stat de către inculpata Rusu Olesea*, prin care se confirmă că ultima are înregistrată intrare în Republica Moldova la 25.09.2008 și ieșire la 10.02.2009 prin PTF Aeroport, ceea ce confirmă că în luna noiembrie 2008, când i-au fost perfectate actele părții vătămate *Xxxxxxx*, ea se afla pe teritoriul Republicii Moldova; *sentința instanței de judecată din 21.09.2010* potrivit căreia cet. Balan Valeriu a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin (2) din Cod penal și condamnat la 12 ani închisoare. Acesta a fost condamnat pentru faptul că în comun acord cu Rusu Olesea au recrutat-o, transportat-o pe *Xxxxxxx* în Ciprul de Nord (Turcesc), în scopul exploatării sexuale comerciale.

Pe marginea episodului încriminat inculpatei Rusu Olesea, privind traficearea *Xxxxxxx*, al căror acțiuni au fost recalificate în baza art. 220 alin.(1) din Cod penal de către prima instanță, recurentul consideră că concluzia instanței este neîntemeiată, deoarece probele administrate și cercetate, nu au fost apreciate corespunzător prevederilor art. 101 alin. (1) și (2) din Cod de procedură penală.

La fel, procurorul a menționat că, din conținutul declarațiilor inculpatei Rusu Olesea, s-a constatat că acestea sunt contradictorii, urmează a fi apreciate critic, deoarece au fost integral dezmințite prin probele acuzării legal administrate și cercetate în ședința de judecată. Mai mult ca atât, inculpata este interesată în rezultatele examinării cauzei penale, declarațiile de nevinovăție prezentând o metodă de apărare și au ca scop eschivarea de la răspundere penală pentru fapta comisă, și acestea nu coroborează cu probele cercetate.

De asemenea, recurentul a menționat că având în vedere că inculpata Rusu Olesea vinovăția sa în comiterea infracțiunilor incriminate nu și-a recunoscut-o, vinovăția acesteia a fost constatată prin cumulul probelor pertinente, concludente, utile și legal administrate și examinate în cadrul cercetării judecătorești.

Analizând conținutul declarațiilor părții vătămate *Xxxxxxx*, depuse la etapa urmăririi penale și în instanța de judecată, s-a constatat că acestea sunt veridice și coroborează cu celelalte probe administrate și cercetate în instanța de judecată.

Mai mult, indică că partea vătămată *Xxxxxxx* care a fost audiată la etapa urmăririi penale și în instanța de judecată sub jurământ, nu a avut nici un motiv să dea declarații mincinoase în privința inculpatei, deoarece în cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit cu certitudine, că nu au avut anterior careva certuri sau

conflicte. Mai mult ca atât, partea vătămată poartă răspundere penală pentru declarații mincinoase, pe când inculpata nu poartă nici o răspundere pentru declarațiile sale, cu excepția denunțului fals.

Se constată că elementele infracțiunii de trafic de persoane în scopul exploatarei sexuale încriminat inculpatei Rusu Olesea s-a distins de proxenetism prin realizarea acțiunilor, mijloacelor și scopului.

Astfel, s-a stabilit că, potrivit declarațiilor părții vătămate Xxxxxxx, aceasta a fost recrutată de către inculpata Rusu Olesea prin intermediul rețelelor de socializare "Odnoklassniki" și "Skype", căreia i-a comunicat că poate să o angajeze în calitate de chelneriță la un cazino din Cipru de Nord (Turcesc).

În scopul realizării acestei acțiuni, partea vătămată Xxxxxxx a declarat că inculpata a contribuit activ la transportarea acesteia din Republica Moldova în Ciprul de Nord (Turcesc), prin organizarea diferitor acțiuni, rezervarea biletului avia cu ruta Chișinău-Instanbul-Ercan, procurat din mijloacele bănești ale patronului, darea instrucțiunilor părții vătămate privind ridicarea biletului avia de la compania „TurkistT, din Aeroportul Internațional Chișinău, darea instrucțiunilor părții vătămate privind trecerea controlului de frontierei, etc.

Consideră că, starea de vulnerabilitate a părții vătămate Xxxxxxx, a fost datorită situației sale precare din punct de vedere al supraviețuirii sociale, iar în cadrul mai multor discuții avute între ea și inculpata Rusu Olesea, i-a comunicat starea ei materială dificilă, lipsa surselor financiare pentru întreținerea copilului minor iar aceasta abuzând de această stare, a săvârșit acțiunile enunțate în scopul exploatarei sexuale comerciale.

Starea de vulnerabilitate a părții vătămate Xxxxxxx s-a datorat și situației sale precare și ilegale legate de intrare sau ședere în țară, de tranzit, datorită căreia victima neavând pașaportul care i-a fost sechestrat de la aeroport, neavând surse financiare și necunoscând limba de comunicare pentru a se reîntoarce în Republica Moldova, a fost nevoită să accepte exploatarea sa sexuală comercială.

Concomitent, prima instanță neîntemeiat a delimitat acțiunile infracționale ale inculpatei Rusu Olesea și altor persoane necunoscute, care împreună cu aceasta au săvârșit faptele încriminate. Astfel, instanța și-a argumentat poziția sa, precum că documentele victimei i-au fost sechestrate de bărbatul care a întâlnit-o la aeroport.

În așa mod, prima instanță, conform probelor administrate și cercetate în ședința de judecată, nu a luat în considerație faptul că, Rusu Olesea în calitate de autor și complice la săvârșirea faptelor imputate, intenționat a cooperat cu alte persoane necunoscute, cărora le-a revenit rolul de organizatori și autori în săvârșirea acestei infracțiuni, au acționat în comun prin aceleași mijloace, urmărind același scop.

Argumentele instanțelor de fond privind achitarea inculpatei Rusu Olesea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin.(2), lit. b),d) Cod penal, pe capătul de învinuire privind traficul Tatiane Xxxxxxx, recalificarea învinuirii formulate în baza art. 165 alin. (2), lit. b), d) Cod penal pe capătul de învinuire privind traficul Xxxxxxx în baza art. 220 alin. (1) Cod penal și încetarea procesului penal în legătură cu expirarea termenului de atragere la răspundere penală, urmează a fi apreciate critic, deoarece au fost integral dezmințite prin probele părții acuzării, legal administrate și cercetate în ședința de judecată.

Relatează că, instanța de apel a menținut soluția de achitare a inculpatei Rusu Olesea printr-o motivare superficială, fără a clarifica aspectele esențiale descrise în apelul procurorului, prin ce a fost afectată soluția adoptată, or, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor indicate în apel, decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

6. Judecând recursul declarat în baza materialelor dosarului și în raport cu motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

În speță, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

În conformitate cu prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept, comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.*

Potrivit dispoziției art. 435 alin. (1), pct. 2), lit. c) Cod de procedură penală, *juducând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să caseze total hotărârea atacată și să dispună rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.*

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect Legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În conformitate cu art. 414 Cod de procedură penală, rezultă că instanța de apel, *juducând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau să cerceteze suplimentar probele administrate de prima instanță. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.*

Așadar, potrivit recursului declarat, recurentul își întemeiază dezacordul cu decizia contestată invocând temeiul pentru recurs prevăzut la art. 427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit căror, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel atunci când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Colegiul penal lărgit reține că, recurentul își invocă dezacordul cu decizia instanței de apel, invocând în esență, faptul că, la judecarea prezentei cauze, instanța de apel nu a ținut cont și nu a apreciat totalitatea probelor care demonstrează vinovăția inculpatei *Rusu Olesea* de comiterea infracțiunilor imputate de către organul de urmărire penală, nu a analizat cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor și respectiv a dedus eronat că inculpata urmează a fi achitată pe capătul de acuzare prevăzut de art. 165 alin. (2), lit. b), d) Cod penal (*episodul - Xxxxxxx*) și că acțiunile acesteia urmează să fie recalificate de la art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, la art. 220 alin. (1) Cod penal (*episodul - Xxxxxxx*)

Analizând decizia contestată prin prisma argumentelor invocate în recurs și temeiului de casare invocat la art. 427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit constată că criticile aduse de către titularul cererii de recurs și-au găsit confirmare în speța dedusă judecării, iar hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, din considerentele ce urmează a fi expuse.

Astfel, potrivit rechizitoriului, *Rusu Olesea*, a fost învinuită de comiterea infracțiunilor prevăzute la art. art. 165 alin. (2), lit. b), d) și 220 alin. (1) Cod penal.

Prima instanță, fiind investită cu examinarea cauzei în fond a dispus, achitarea inculpatei *Rusu Olesea* în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2), lit. b), d) Cod penal – episodul cu partea vătămată *Xxxxxxx*.

A recalificat acțiunile inculpatei *Rusu Olesea* pe episodul cu partea vătămată

Xxxxxxx de la art. 165 alin. (2), lit. b), d) Cod penal la art. 220 alin. (1) Cod penal.

La rândul său, instanța de apel, fiind investită cu judecarea apelului declarat de către procuror împotriva sentinței, a admis din alte motive, inclusiv din oficiu, apelul declarat, a casat parțial sentința doar în partea învinuirii de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2), lit. b), d) Cod penal (episodul - partea vătămată Xxxxxxx) și a pronunțat în această parte o nouă hotărâre potrivit modului pentru prima instanță.

Astfel, *Rusu Olesea* a fost achitată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2), lit. b), d) Cod penal (*episodul - parte vătămată Xxxxxxx*) pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii. În rest dispozițiile sentinței au fost menținute fără careva modificări.

La caz, Colegiul penal lărgit atestă că instanțele de fond au comis erori de drept, reieșind din următoarele.

În primul rând, este primordial de menționat că, potrivit art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. În corespundere cu art. 101 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Potrivit art. 385 alin. (1), pct. 1) - 4) Cod de procedură penală, *la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.*

În conformitate cu art. 394 alin. (3), pct. 2), alin. (4) Cod de procedură penală, *partea descriptivă a sentinței de achitare trebuie să cuprindă enunțarea temeiurilor pentru achitarea inculpatului, cu indicarea motivelor pentru care instanța respinge probele aduse în sprijinul acuzării, nefiind admisă introducerea în sentința de achitare a unor formulări ce ar pune la îndoială nevinovăția celui achitat.*

Este relevant de menționat că, în corespundere cu jurisprudența națională, sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut, și anume cerințelor art. art. 384-397 Cod de procedură penală.

Astfel, sentința se redactează în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte (*Hotărârea Plenului CSJ nr. 22 din 12.12.2005 privind sentința judecătorească, pct. 3., 39., 41.*).

În pofida acestor prescripții legale, în partea descriptivă a sentinței, lipsește indicarea motivelor pentru care instanța a constatat și a dispus achitarea inculpatei *Rusu Olesea* de la săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2), lit. b), d) Cod penal *episodul în care figurează în calitate de parte vătămată Xxxxxxx* și recalificarea faptei inculpatei *Rusu Olesea* de la art. 165 alin. (2), lit. b), d) Cod penal, încadrând-o juridic după indicii calificativi ale infracțiunii prevăzute la art. 220 alin. (1) Cod penal pe *episodul în care figurează în calitate de parte vătămată Xxxxxxx*.

Mai mult, în sentință contrar normelor procesual penale expuse supra care stabilesc ce trebuie să cuprindă sentința de achitare în privința inculpatului, prima instanță nu a enunțat pe deplin temeiurile pentru achitarea inculpatului.

La fel, din descriptivul sentinței se constată că prima instanță doar a enumerat probele administrate, dar nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele

în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv în raport cu circumstanțele concrete în fapt și în drept invocate în rechizitoriu pe ambele capete de acuzare, neindicând motivele pentru care a respins versiunile și probele acuzării. Astfel, indicarea în sentință „...deși partea acuzării a invocat întrunirea în acțiunile Olesei Rusu față de partea vătămată Xxxxxxx a semnelor exploatarea sexuală comerciale prin înșelăciune a ultimei, instanța de judecată constată imposibilitatea punerii la baza prezentei sentințe a respectivelor circumstanțe”, nu corespunde exigențelor prescrise în art. 101 Cod de procedură penală, privind evaluarea și aprecierea probelor administrate în cadrul cauzei penale. Or, aprecierea completă și justă a probelor trebuie să se întemeieze pe o analiză minuțioasă a materialului probator și apoi pe o sinteză a evaluărilor făcute.

În această ordine de idei, cu referire la recalificarea faptei inculpatei *Rusu Olesea* de la art. 165 alin. (2), lit. b), d) Cod penal la art. 220 alin. (1) Cod penal (episodul - Xxxxxxx), Colegiul penal lărgit constată lipsa în sentință a unei motivări clare, care ar genera recalificarea faptei inculpatei.

Mai mult, în sentință nu s-a făcut referire nici la o normă de drept care ar genera recalificarea faptei imputate inculpatei, or, în sentința s-a rezumat doar la concluzia vagă că, „...raportând respectivele constatări la circumstanțele prezentei cauze instanța consideră că, prin declarațiile părții vătămate s-a dovedit prezența infracțiunii de proxenetism săvârșită de către Rusu Olesea față de prima”.

Având în vedere cele expuse, Colegiul penal lărgit constată că, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de Lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii.

În al doilea rând, conform art. 414 alin. (1), (5) și (6) Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel, nefiind în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal.*

În corespundere cu art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător. Conform art. 417 alin. (1), pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției adoptată.

Potrivit jurisprudenței naționale, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe instanța de apel sunt: *dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări. Chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate. În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei.*

Astfel, instanța de apel, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, potrivit descriptivului și dispozitivului deciziei contestate (pct. 4. din decizie), nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond, repetându-le întocmai, nu a desființat total sentința și nu a rejudecat cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, menținând o sentință nemotivată și neîntemeiată legal.

Colegiul penal lărgit constată că, instanța de apel contrar prevederilor art.

101 Cod de procedură penală, nu a dat o apreciere probelor cercetate în ședința de judecată, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

La caz, instanța de apel în motivarea soluției de achitare a inculpatei *Rusu Olesea* în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2), lit. b), d) Cod penal (episodul - *Xxxxxxx*), s-a axat doar pe faptul că *”...instanța de fond justificat a concluzionat că, deși partea acuzării a invocat întrunirea în acțiunile Olesei Rusu față de partea vătămată Xxxxxxx a semnelor infracțiunii de trafic de fânțe umane, manifestate prin recrutare și transportare în scopul exploatării sexuale comerciale prin înșelăciune a ultimei, instanța de judecată a constatat imposibilitatea punerii la baza prezentei sentințe a respectivelor circumstanțe. Or, în cadrul ședinței de judecată partea vătămată Xxxxxxx nu a fost audiată, întrucât fiind anunțată în căutare și fiind dispusă aducerea a acesteia, locul aflării nu a putu fi identificat”*.

Colegiul penal lărgit, reiterează că, potrivit art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, *probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.*

Mai mult, potrivit art. 93 alin. (2) Cod de procedură penală, pe lângă faptul că, potrivit pct. 1 din prezentul articol, *declarațiile părții vătămate sunt admise în calitate de probe în procesul penal, pentru constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei, sunt admise și alte mijloace de probă, care la fel sunt importante și urmează a fi reținute ca fiind pertinente, concludente și utile până la proba contrarie.*

În aceste circumstanțe, Colegiul penal lărgit conchide că, aprecierea tuturor probelor cercetate în ședința de judecată este un factor primordial în aflarea adevărului și incontestabil la demonstrarea vinovăției inculpatului. Aceste împrejurări fiind relevante și speței în cauză.

Colegiul penal lărgit, cu referire la recalificarea faptei inculpatei *Rusu Olesea* de la art. 165 alin. (2), lit. b), d) Cod penal la art. 220 alin. (1) Cod penal (episodul - *Xxxxxxx*) de către prima instanță și lăsată fără modificări de către instanța de apel în dispozitivul deciziei, nu poate reține motivarea deciziei instanței de apel vagă și contradictorie, precum: *”.....raportând respectivele constatări la circumstanțele prezentei cauze, instanța consideră că, prin declarațiile părții vătămate s-a dovedit prezența infracțiunii de proxenetism săvârșită de către Rusu Olesea...., precum și ..... Astfel, urmează de recalificat fapta Olesei Rusu în privința părții vătămate Xxxxxxx ca fiind infracțiunea prevăzută de art. 220 alin. (1) Cod penal”*. Or, conform art. 113 alin. (1) – (2) Cod penal, *se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală, precum și calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.*

Colegiul penal lărgit constată că, instanța de apel în decizie, face referire și notează delimitarea dintre infracțiunea prevăzută de art. 165 Cod penal – *„traficul de fânțe umane”* și cea prevăzută la art. 220 Cod penal – *”proxenetism”*, care în opinia Colegiul penal a fost tălmăcită just și corect, însă, contrar circumstanțelor de fapt și de drept, a încadrat fapta inculpatei, catalogând-o ca fiind comisă de către inculpată în baza art. 220 alin. (1) Cod penal, fără a ține cont de prevederile art. 113 Cod penal.

Rezumând cele menționate, Colegiul penal lărgit constată că, instanța de apel

urma să cerceteze amănunțit aspectele învinuirilor înaintate, să aprecieze conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și în concluziile sale să motiveze admiterea unor probe sau respingerea altora.

Însă, contrar celor stipulate de legea procesual-penală, în cauza deferită judecării instanța de apel nu a exercitat în deplină măsură aceste atribuții legale, reglementate exhaustiv de legislator și să se expună just, motivat și convingător asupra vinovăției în comiterea infracțiunilor imputate inculpatei *Rusu Olesea* conform rechizitoriului.

Generalizând cele expuse supra, Colegiul penal lărgit constată că, în speța dedusă judecării și-au găsit confirmare temeiurile prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, „*hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii*”, ceea ce constituie motiv de casare a deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, să țină cont de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea strictă a prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate, să dea apreciere obiectivă probelor administrate în cauză, având în vedere prevederile art. art. 93, 95, 101 Cod de procedură penală, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel și, în dependență de circumstanțele constatate, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

D E C I D E :

Se admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, *Săli Radu*.

Se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2021, în cauza penală în privința lui **Rusu Olesea xxxxx**, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la 27 decembrie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Țurcan Anatolie

Cobăneanu Ala

Miron Aliona